

sběhachu woni kamjenje, so bychu na njeho cziškali. Ale Jesuŝ potaji ŝo a wuńdže ŝ templa, puŝcheŝi ŝo ŝrjedza pŝeŝ nich precz a tak woteńdže. Hamjen.

„Hdyž waŝ ŝwět hidži, dha wěŝcže, ŝo mje prjedy, dyžli waŝ, hidžil je“, tak běŝche naŝch Anjeŝ ŝwojim wuczobnikam prajik. A jow widžimy, tak ŝu Židži jeho hidžili. „Ty maŝch cžerta“, tak na njeho wołachu a sběhachu kamjenje, ŝo běchu na njeho cziškali. A to wŝchitko temu, w kotrehož rcže ŝo žane jebanje njeje namakało, kiž je wołoło kłodžik a dobrotu cžinik. Kajke hanjenje, kajke ŝazpíwanje! Kať je to jeho rudžiko, kať je pod tym cžerpiť! Ty wěŝch to najlěpje, luba ŝtarŝchíŝka wutroba, kiž ŝy tež jara ŝrudna a cžerpiŝch wulke bolofcže, hdyž ŝo wŝcha twoja lubofcž ŝ njedžatom ŝaplacži a džěcži kłodža na njeprawym pucžu, cže njewothladaja a wumjenka prawje njedadža. Tehodla je nam tutón text w póŝtnym cžaŝu k wopomnjecžu daty. Ale cžim bóle woni Anjeŝa hanjachu, cžim bóle wuŝnawa ŝwoju ŝwjatoŝcž a bójŝku kraŝnoŝcž, ŝo by jich hiŝcže k wěre dowjedł. Lubi bratsja, my chzemy wěricž, ŝo je Jesuŝ Boži ŝyn, naŝch Šbóžnik a Wumožnik a naŝch Anjeŝ, ŝa kotrymž mamy ŝlědžicž w ŝwjatoŝcži a prawdoŝcži ŝwoje žiwe dnj. Želi-ŝo to njecžinimy, hanimy tež my jeho a mamy ŝami jeno ŝchodu ŝa cžaŝ a wěcžnoŝcž. „Šchtóž njewěri, tón budže ŝa-tamany.“ Jesuŝ pať ŝwoj pucž dale dže a woŝtanje wěcžnje. Ženo ŝo tež na naŝ potom plaka a naŝcheje njewěry dla cžerpi.

Duž, kŝchěŝcžijano, roŝŝudž ŝo w ŝwjatym póŝtnym cžaŝu ŝa Žeŝuŝa!

- 1) Wěr do njeho jaťo do Božeho ŝyna, ŝwojeho Šbóžnika a
- 2) kłodž ŝa nim w ŝwjatoŝcži a prawdoŝcži!

I.

Wěr do Žeŝuŝa jaťo do Božeho ŝyna, ŝwojeho Šbóžnika! Ša to roŝŝudž ŝo něťk w póŝtnym cžaŝu! Š temu